

[Pinstrup.]

Areal er god Muldjord paa Kridtunderlag, og den anden Halvdel af Arealet er ogsaa god Muldjord, noget lavere Jord, med Blaalersunderlag. Ved de 5 af de 7 Brug er Udstykningsforeningen, som jeg for nævnte Mellemmand, og dem beskæftiger jeg mig ikke med; de er vist godt bygget, jeg har ikke hørt nogen Klage over dem, og jeg ved ogsaa, at de er opført af andre Haandværkere. De to andre Husmænd købte selv Jorden af Ejeren for at bygge selv, og det er naturligvis fuldkommen tilladeligt. Min Hovedhjemmelsmand er Statshusmand Henrik Andersen, og den anden Husmand, der fik samme Skæbne, hedder Johan Thomsen; de er Naboer. Jeg kan naturligvis ikke fuldt ud indestaa for alle Detailler, som jeg her fremfører, thi Folk, der føler sig slet behandlet og økonomisk ruineret, er naturligvis tilbøjelige til at se Sagen fra deres egen Side og maaske overdrive noget, men graverende Hovedpunkter af det, de fremfører, synes mig afgjort at være rigtige.

I Foraaret 1926 søgte de om Laan til Statshusmandsbrug, og i Juni 1926 indkaldtes de til et Møde med Kommissionen i Aalborg. Alle 7 Ansøgninger blev behandlet der, i hvert Fald blev de 5 behandlet paa dette Møde. Til Stede var ogsaa Bestyrelsen for Udstykningsforeningen, som altsaa forestod Bygningen af de 5 Huse; Folketingsmand Olufson var til Stede som Jordlovsudvalgets Tillidsmand for Aalborg og Randers Amter; tilkaldt under Mødet blev endvidere Landinspektør Nellemann. Da disse to Husmænds Sag kom til Behandling for Kommissionen, spørger den ene, Johan Thomsen, Kommissionens Formand, om de saa fik Laanet sammen med de øvrige 5, og Kommissionens Formand svarede i disse Vidners Nærværelse: Nu kan i bygge; og saa snart Husene er færdige, kommer vi og vurderer, og I vil faa jeres Laan tillige med de øvrige 5. De var enige om, at Ordene faldt saaledes; de gengav dem tilsyneladende ret ordret, som de faldt, og Sandsynligheden er jo for, at denne Henviisning til, at de skulde faa Laanet sammen med de øvrige 5 deroppe, er faldet saaledes; ellers vilde de neppe kunne bruge den Vending. Det vil jo være af Betydning at faa slaaet fast, om dette Tilsagn er givet, men jeg vil antage, at Kommissionen fører en Protokol over sine Forhandlinger, og at man i denne Protokol kan finde enten det ene eller det andet, enten at deres Andragende om at faa Laan i 1926 er blevet afslaaet, eller at det er blevet dem tilstaaet; denne Protokol maa jo kunne fremskaffes.

Det var altsaa i Juni Maaned, de fik dette Tilsagn. I Juli Maaned henvender Henrik Andersen sig til Kommissionens Formand og beder om at faa en Liste til Tilbud og Konditioner — det er en saadan Liste, jeg har her; jeg har fremskaffet mig Eksemplarer af de Lister, som Husmænd, der søger Statslaan, kan faa til Udfyldning til Betyggelse for, at de virkelig faar lavet et solidt og godt Hus —, men trods flere Forespørgsler og flere Breve til Formanden faar de ingen saadan tilsendt, og de kommer ind i September og har endnu ikke faaet noget udleveret. Saa bortliciterer de Arbejdet til en Murer fra Frejlev og en Tømrer fra Kongerslev; de kunde jo ikke faa Tegninger og Konditioner godkendt, da det i det hele taget var dem umuligt at faa saadanne Lister udleveret af Formanden. De ser, at disse Haandværkere gør et daarligt Arbejde, men hvad skulde de gøre? De var faktisk magtesløse. De henvendte sig gentagne Gange forgæves til Kommissionen og til Arkitekten om Bistand; Arkitekten sagde, at han maatte ikke komme, uden at Formanden havde beordret ham derhen, og Formanden gjorde ingenting; der er blevet sagt — jeg skal ikke sige, om det passer —, at den nye Formand skal have fundet disse Breve uaabnede iblandt den gamle Formands Efterladenskaber. Haandværkerne siger, at det skal de ikke bryde sig om, de kan være ganske rolige. De har lavet flere Statshuse, og de skulde nok faa Kommissionen til at godkende dem. Men det er dog en daarlig Trøst, at de kommer til at staa med nogle slet opførte Huse, selv om Kommissionen godkender dem. Husene blev færdige i November 1926 samtidig med, at tre andre Huse paa denne Udstykning blev færdige. En skønne Dag kommer saa Kommissionen og godkender de 5 andre Huse, men disse to tager de ikke med, og de giver den Begrundelse, at disse Husmænd ikke kunde faa Laan før i 1927—28, fordi Formanden, som det siden viser sig, ikke har faaet disse to Indstillinger indsendt sidst i September 1926; dette fremgaar af Jordlovsudvalgets Protokol og Oplysninger, som Udvalgets Formand velvilligst har givet mig. De faar altsaa ikke Tilskud for Aaret 1926—27, og dette betyder, at medens de for dette Aar vilde have faaet 18 450 Kr., faar de i det følgende Aar kun 16 700 Kr. De har altsaa bygget i Sommeren 1926 i Tillid til, at de fik Laan, men de faar saa først Laanet Aaret efter, og faar da 1 750 Kr. mindre, end de vilde